

**Vy jste ho (Otce)
nepoznali, ale já ho
znám...**

Jan 8,55

ABBA OTČE – VOJTĚCH KODET - POKRAČOVÁNÍ

FALEŠNÉ PŘEDSTAVY I. (3. ČÁST)

Bratři a sestry, v předešlém tématu jsme se společně začali zamýšlet nad našimi představami a zkušenostmi, které máme s Bohem jako s Otcem a uvědomili jsme si, co především ovlivňovalo vznik těchto našich nevědomých představ, nevědomého pojetí Boha a našich zkušeností. Závěrem jsme si řekli, že chceme-li vybudovat ve svém životě nový vztah s Bohem, takový jaký měl Ježíš, že je třeba špatné představy nejprve pojmenovat, abychom se jich potom mohli zbavit. A stejně tak se zbývá i svých iluzí, které v životě s Bohem máme.

Dnes tedy budeme mluvit o tom, čeho se vlastně máme zbavit a jak na to. Jak se tedy vypořádat se svým narušeným vztahem s Bohem a co dělat, abychom se vymanili z iluzí falešných představ a zkušeností, abychom se mohli otevřít Ježíšovu poselství.

Tím prvním krokem je poznat pravdu, která osvobozuje. Pravdu o tom, co je uloženo uvnitř v nás. Poněvadž naše první představa Boha vzniká převážně ze vztahu rodičů k nám, bude se poznání týkat negativního vlivu rodičů, vypořádání se s tím, také v pojetí nás samotných, které z toho vyplývá, a v pojetí Boha. Uvedme si několik konkrétních případů deformací nejčastějších právě v pojetí Boha a následně nás samotných.

Jednou z těch nejčastějších falešných představ Boha je **Bůh jako trestající soudce**. Tato představa vzniká z bolestných zkušeností s našimi rodiči, popřípadě s nějakou autoritou v pozdějších letech života, s těmi, kteří se ke svým dětem chovali tvrdě, odmítavě anebo nevypočitatelně. Tato představa Boha nám Boha představuje jako toho, který nemilosrdně trestá každý hřích, každý poklesek a nesnese žádný odpor. Boha, který důkladně střeží svůj řád a pořádek, který zavedl a za každé přestoupení toho pořádku se musí krutě pykat. Je to On, kdo do našeho života sesílá všechny nepříjemné události, nemoci, těžkosti a všechno, co s tím souvisí a nechává to na nás dolehnout jako trest za naše předešlá provinění. Někdy tato představa Boha dostává dokonce podobu Boha sadistického anebo naprosto svévolného. Člověk, který má tuto představu velice vnitřně trpí. Trpí především sebeponižováním, nejistotou o sobě samém, což se navenek projevuje agresivitou vůči sobě, sebetrestáním a sebeodmítáním. Žije ve stálém pocitu viny a negace vlastního života. Sám sebe a svůj život hodnotí jako něco bezvýznamného a bezcenného. Chce-li se s touto představou vypořádat sám, většinou to vyřeší tak, že v

sobě potlačí tyto negace a tohoto Boha prostě odmítne. Rozhodne se, že Bůh není. Zavede do svého života heslo, podle kterého se mnozí v životě řídí: „Spolehni se sám na sebe, pak tě nikdo nezklame a nikdo Tě neopustí“. Modelem tohoto přísného Boha, který si se svými dětmi v důsledku dělá, co chce, stál většinou vlastní otec. Otec, který své děti vedl k otrocké podřízenosti a poslušnosti.

Další falešnou představou **Boha je Bůh smrti**. Lidé si to většinou nepojmenují, protože nedomyšlejí, kam tato představa vlastně člověka až vede. Tato představa vzniká většinou v podvědomí člověka odmítaného již od počátku života. Nejen od narození, ale častokrát už v lůně své matky. Nebo ze zkušenosti s otcem, který buď chyběl, nebo byl zcela pasivní anebo lhostejný ke svým dětem. Tito lidé v sobě nesou pocit hlubokého ponížení celé osobnosti člověka, pocit, že pro ně v životě není místo. Celý svůj život jakoby zápasili o místo na slunci, aby něčeho dosáhli a někdo si jich vážil. Postrádají smysl života, v důsledku odmítají sebe a svůj život. Častokrát je to dovede i k různým pokusům o sebevraždu. Z Boha mají úzkost a nikdy mu nemohou plně věřit. Pochopitelně, protože ve vztahu k Němu prožívají hluboký pocit nejistoty, jakoby Bůh čekal na chybu, která toho člověka bude stát život. Výsledkem je hluboká beznaděj, zoufalství, nechut k životu a neschopnost žít. Člověka pocity většinou vnitřně nutkavě vedou k tomu, aby se před Bohem zajistil. Především perfektním dodržováním Božích příkazů a náboženských povinností. Takový člověk se bojí selhat, aby na něho Bůh nemohl. Toto je zvlášť postižení, které vyžaduje rozvázání z vnitřní smrti, která člověku brání, aby plně mohl žít.

Další představou je **Bůh, který nám počítá naše přestoupení**. „Bůh strážce zákona“ a „Bůh účetní“. Člověk ho vnímá jako dozorčí instituci, jako Boží oko, které ho stále sleduje. Hlídače nebo policajta, který slídí, jen aby viděl přesně, co člověk dělá. Je to často odraz zkušenosti s chováním právě těch nejbližších, většinou tedy rodičů v dětství. Tam, kde třeba matka pozoruje, co dítě dělá, pak to nažaluje otcí a otec dítě tvrdě potrestá. Výsledkem je strach a nedůvěra. Tato představa stále přítomného „Boha účetního“, „hlídače zákona“ vede lidi k trvalé úzkosti, náboženské skrupulozitě (přehnané citlivosti na jakékoli provinění) a pocitu viny.

No a ještě jedna z těch nejčastějších představ a to je **Bůh výkonu, který člověka přetěžuje**. I tato představa je velice častá. Je to představa zdánlivě dobrého Boha, který nás vede k velkým výkonům, k velké námaze, k oběti sebe sama, k vyčerpání pro Boha z lásky k Bohu, k oběti, která nakonec člověka úplně zničí. Výsledkem je ponížení člověka právě v jeho sebezničení, které se považuje za naplnění Boží vůle. Zde je na místě také připomenout, že už otcové znali pořekadlo, že když ďábel neví jak na člověka, tak ho vede k přehánění. A člověk s touto představou hodnotí většinou sám sebe i druhé lidi z hlediska práce. Z hlediska výkonu, nasazení a také z hlediska úspěchu. Základy této představy jsou zase většinou položeny už v raném dětství díky vlivu rodičů na náš život. Tito lidé vnímají, že lásku lidí a lásku Boha je třeba si zasloužit především vlastní prací, úsilím a nasazením. V prostředí církve se tato představa také často projevuje jako nábo-

ženská aktivita, která navenek vypadá, že je konána z lásky k církvi nebo k Pánu Bohu nebo k lidem, které máme kolem sebe.

Všechny tyto a jim podobné falešné představy je třeba si uvědomit. **Upozornuji, že jsou v nás hluboce skryté.** My si je většinou neradi přiznáváme, protože chceme mít s Bohem vztah pěkný. A někdy opravdu trvá dlouho, že člověk sestoupí na dno svého nitra anebo nechá ze dna vyplavit tyto představy v podobě emocí ať už vůči Bohu, anebo vůči rodičům, aby si to nakonec přiznal. Nazval je pravými jmény, mohl se jich zříci a budovat pozitivní vztah k Bohu. Poněvadž jsou tyto představy spojené s našim vztahem k rodičům, chceme-li se z nich dostat a nechat se uzdravit, je třeba vyplavit také emoce vůči rodičům, které jsou v nás skryté také v našem podvědomí, v našich vzpomínkách, na dně našeho nitra. Nechat je vyjít na světlo. A pomůže nám k tomu častokrát i to, že je třeba vyslovíme před druhými lidmi nebo vůči rodičům, kterým třeba nemůžeme pravdu říct úplně do očí, abychom jim neublížili a nezranili je, poněvadž by nechápali, oč nám jde. Tak můžeme třeba napsat i fiktivní dopis tátovi nebo mamince, ve kterém jim ze srdce a třeba i s nějakou negativní emoci vypíši, co proti nim mám. To mi pomůže od emoce odstoupit (od toho pocitu) a předložit to Bohu k uzdravení.

Ještě zdůrazňuji, že s těmito negativními pocity vůči rodičům nebo nějakým autoritám v církvi, v sobě máme také negativní emoce vůči Bohu, které je třeba také vyslovit.

Je-li postižení z těchto představ hluboké, je třeba se jich výslovně zříci a poprosit také kněze, aby nás z těchto představ, které nás spoutaly vnitřně, také (ve svátosti smíření nejlépe) rozvázal.

Pak jsem schopen rodičům odpustit, s Bohem se smířit, a sám sebe přijmout. A přijmout také svůj život.

(pokračování příště)

REFLEXE – JAK V MÉM ŽIVOTĚ?

Jaká je má situace z tohoto pohledu? .....

.....

Za co se mám modlit? .....

.....

Co mám předložit Nebeskému Otci k uzdravení? .....

.....

Udělám to? .....

Kdy? .....

Upřímně - chci vůbec změnu?

ANO

NE

BOŽÍ SLOVO – POKRM PRO DUŠI NA KAŽDÝ DEN

Kéž na mě sestoupí tvé milosrdenství, Hospodine, i tvá spása, jak jsi řekl.

Ž 119,41

LISTOPAD 2011

1.	ÚT	Zj 7,2-4.9-14; Zl 24(23); 1Jan 3,1-3; Mt 5,1-12a	16.	ST	2Mak 7,1.20-31; Zl 17; Lk 19,11-28
2.	ST	Mdr 3,1-9; Žl 116; Rim 8,14-23; Mt 25,31-46	17.	ČT	1Mak 2,15-29; Zl 50; Lk 19,41-44
3.	ČT	Rim 14,7-12; Zl 27; Lk 15,1-10	18.	PÁ	1Mak 4,36-37.52-59; 1Kron 29; Lk 19,45-48
4.	PÁ	Rim 15,14-21; Zl 98; Lk 16,1-8	19.	SO	1Mak 6,1-13; Zl 9; Lk 20,27-40
5.	SO	Rim 16,3-9.16.22-27; Zl 145; Lk 16,9-15	20.	NE	Ez 34,11-12.15-17; Zl 23(22); 1Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46
6.	NE	Mdr 6,12-16; Zl 63(62); 1Sol 4,13-18; Mt 25,1-13	21.	PO	Dan 1,1-6.8-20; Dan 3; Lk 21,1-4
7.	PO	Mdr 1,1-7; Zl 139; Lk 17,1-6	22.	ÚT	Dan 2,31-45; Dan 3; Lk 21,5-11
8.	ÚT	Mdr 2,23-3,9; Zl 34; Lk 17,7-10	23.	ST	Dan 5,1-6.13-14.16-17.23-28; Dan 3; Lk 21,12-19
9.	ST	Ez 47,1-2.8-9.12; Zl 46(45); 1Kor 3,9c-11.16-17; Jan 2,13-22	24.	ČT	Dan 6,12-28; Dan 3; Lk 21,20-28
10.	ČT	Mdr 7,22-8,1; Zl 119; Lk 17,20-25	25.	PÁ	Dan 7,2-14; Dan 3; Lk 21,29-33
11.	PÁ	Mdr 13,1-9; Zl 19; Lk 17,26-37	26.	SO	Dan 7,15-27; Dan 3; Lk 21,34-36
12.	SO	Mdr 18,14-16; 19,6-9; Zl 105; Lk 18,1-8	27.	NE	Iz 63,16b-17.19b; 64,2b-7; Zl 80(79); 1Kor 1,3-9; Mk 13,33-37
13.	NE	Pr 31,10-13.19-20.30-31; Zl 128 (127); 1Sol 5,1-6; Mt 25,14-30	28.	PO	Iz 2,1-5; Zl 122; Mt 8,5-11
14.	PO	1Mak 1,10-15.41-43.54-57.62-64; Zl 119; Lk 18,35-43	29.	ÚT	Iz 11,1-10; Zl 72; Lk 10,21-24
15.	ÚT	2Mak 6,18-31; Zl 3; Lk 19,1-10	30.	ST	Rim 10,9-18; Zl 19(18); Mt 4,18-22

PRAVIDELNĚ

• **každou neděli v 19 hodin Velká zpěvárna - setkání Společenství pro Ježíše**

PROGRAM NEDELNÍCH SETKÁNÍ SPOLEČENSTVÍ PRO JEŽÍŠE:

- **6. 11.: 1. neděle v měsíci:** s modlitbou za fyzické a vnitřní uzdravení
- **13. 11.: 2. neděle v měsíci:** s modlitbou za evangelizaci Kroměříže
- **20. 11.: 3. neděle v měsíci:** společné slavení desátku pro Ježíše s modlitbou za hmotné potřeby, prosperitu, zaměstnání aj.
- **27. 11.: 4. neděle v měsíci:** s modlitbou za evangelizační aktivity Společenství

PŘIPRAVUJEME

Každé úterý od 19 h na faře setkání: Tři barvy lásky: Umění s druhými lidmi sdílet Boží spravedlnost, pravdu a milost.

PŘIMLOUVEJTE S NÁMI

Každé úterý od 18 h v kapli sv. Tadeáše chválami přimlouváme za milost obrácení pro nás, pro naše rodiny, pro naši farnost, pro naše město a za úmysly nás a našich přátel předložené k přimlůvné modlitbě. Podle možností se každé úterý i postíme na stejný úmysl.

POVZBUZENÍ: BŮH POTŘEBUJE SVĚDKY!!!

Zpravodaj Brána je distribuován ZDARMA na povzbuzení v rozhodnutí vytvářet „Brány“, tj. malá křesťanská společenství. V případě zájmu o pravidelný odběr pište, volejte, faxujte, mailujte. Za dobrovolné příspěvky na poštovné děkujeme. Číslo účtu: 1421675369/0800. Doklad o daru, či fakturu na reklamu na internetu na požádání vystavíme. Adresa: Porta futura o.s. Velké nám. 48, 767 01 Kroměříž. Informace o akcích pořádaných Společenstvím pro Ježíše na tel.: 603 231 601 nebo tel.fax: 573 336 936, e-mail: brana@email.cz, www.Jezis.cz. Evidenční číslo: MK ČR E 13849